

Izsák Károlyné És Biró Gyuláné Kislány Korukban

Az álló kislány anyám, Török Irén hároméves korában. Mellette a húga, a másfél éves Klári ül. A gyerekek mellett dajka volt, mert az édesanyjuk reggeltől estig a cipőüzletükben dolgozott. Később nevelőnőjük volt, mindig német anyanyelvű. Fridának is, Cilinek is -- ők voltak ott, hosszú évekig -- Németországban élt a családjuk, Magyarországra csak dolgozni jöttek. Ez valamiért fontos volt, talán azért, hogy jobban kötődjenek a munkaadó családhoz, hogy jobban függjenek tőle. Ha így volt is, Törökek biztosan nem éltek vissza ezzel, a lányok nagyon szerették a nevelőnőjüket, anyám még

idős korában is hivatkozott néha Cilire.

A háztartási munkára egy rövid ideig szakácsnő és szobalány is volt, de aztán egyedül Matild, aki nagyon hosszú ideig volt náluk. Özvegyasszony volt, anyámmal nagyjából egykorú volt a lánya, Mancsi, aki vidéken, a nagyanyjánál nevelkedett. Néha meglátogatta a mamáját, így anyám ismerte. Ünnepi alkalmakra ajándékot is küldött neki, ezt Mancsi szép képeslapokon köszönte meg. Anyu nagyon szerette, és mint gyerek a felnőttet, tisztelte Matildot. De csak a nevén szólította, mint "cselédnek", nem járt ki neki a nénizés. Matild még 1918-ban is, amikor már régen nem volt náluk, küldött művészlapokat.